

ἐκείνος δὲ διὰ σημείων. ταῦτα οὐκ ἄντως ἄ
 λέξῃ ἢ βούλεται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐχ ὁ μῦ-
 θος· δι' ὃ ἐγγυὲς τ' εἰρηυφῆς ἀμαρτίας ὄσιν.
 ἐξῆς γὰρ ἀνεία καὶ ἐνεγκέιν καὶ ἐν τῇ Σο-
 φροκλέους Τηρέῃ ἢ τῆς καρίδος φωνῇ. τρεῖσι
 δὲ, ἢ διὰ μνήμης, τὸ ἀνδράδα πῖ ἰδόντα, ἄσ-
 περ οἱ ἐν Κυπρίοις τοῖς Διμηγυλλίοις ἰδὼς γὰρ
 τὴν γραφῆν, ἐκλαυσε καὶ ἢ ἐν Αἰκίου δπο-
 λόγων ἀκούων γὰρ τὴν κωδρασευδ, καὶ μνησθεῖς,
 ἢ δάκρυεν ἦθεν αἰετῶν κωδρα. τετάρτῃ δὲ, ἢ
 ἐν συλλογισμῶ· ὅτ' ἐν Κοιφῶσι, ὅπ' ὁμοίος
 πρὸς ἐλίουθεν ὁμοίος ἢ οὐδέτις, ἀλλ' ἢ Ὁρέσις.
 εἰσὶν ἄρα ἐλίουθεν. καὶ ἢ Πολυίδου πῖ σοφι-
 στωδ πρὸς τῆς Ἰφιγλείας κωδ εἰκὸς γὰρ τὸν Ὁρέ-
 σιν συλλογισάδα, ὅπ' ἢτ' ἀδελφῇ ἐτύθη, καὶ
 αὐτῷ συμβαίνει θυεαδ, καὶ ἢ ἐν τῷ πῖ Θεοδ-
 κτου Τυδεῖ, ὅπ' ἐλθὼν ὡς δὴρήσαν υἱόν, αὐτὸς
 ἀπόλυται, καὶ ἢ ἐν τῷ Φωνίστιν. ἰδούσα γὰρ τὸν
 τύποι, σωμαλογίσαντο τὴν εἰμαρτῆν, ὅπ' ἐν
 πύτῳ εἰμαρτο δποθανεῖν αὐτῆς, καὶ γὰρ ἐξε-
 τίθησαν ἐν ταῦτα. εἶσι δὲ πρὸς καὶ σωμαδτος ἐν
 παρελλογισμῶ πῖ θεαδου ὅτ' ἐν τῷ Ὁδουσεῖ
 πῖ ψευδαγγέλω, ὁ κῆρ γὰρ τὸ πῖζον ἐφῆ γνώ-
 σεδα, ὁ οὐχ ἐωρεάει· ὁ δὲ, ὡς δὲ κείνου
 ἀναγνώσειωτος, διὰ τοῦτου ἐποίησε πα-
 ρελλογισμῶν. πεσσὼν δὲ βελίτση ἀναγνώσει-
 σις ἢ ἐξ αὐτῶν ἦτ' παρελλογίσαντων, τῆς ἐμπλή-
 ξιος γαγνυφῆς δὲ εἰκότων ὅτ' ἐν τῷ Σο-
 φροκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγλεία. εἰκὸς
 γὰρ βούλεται ὅπ' ἀνεία γράμματα, ἢ γὰρ
 πρῶτα μόνον ἀνεία ἦτ' πεπτημένον ση-
 μείων καὶ πρὸς δερῶν· δευτέρῃ δὲ, ἢ ἐν
 συλλογισμῶ.

Κεφάλαιον ιζ'.

Εἶ δὲ τοῖς μῦθοις σμικρῶν καὶ τῇ
 λέξει σωμαπεργάζετα, ὅπ' ἐκρίστα
 πρὸς ὁμμάτων πρὸς δέμρον. οὗτω γὰρ ἀν ἐναργ-
 σετα ὄσιν, ἄσπερ παρ' αὐτοῖς γαγνυφῆς
 τοῖς παρελλογίωσι, δὴρήσειο τὸ πρὸς ἔπον, καὶ ἢ κω-
 σα ἀν λανθάνοιτο τὰ ὑπεναντία. σημεῖον δὲ
 τούτου ὅπ' ἔπιμα τῷ Καρμένω. ὁ γὰρ Ἀμφιά-
 ρεος ἐξ ἰεροδ ἀνεί, ὁ μὴ ὄσιντα τ' θεατῶν
 ἐλαθάνεν, ὅπ' ἢ τῆς σκλήης ἐξέπεσε, λυχε-
 ραγνόντων πῖτω ἦτ' θεατῶν, ὅσα ἢ δωατῶν, καὶ
 τοῖς χίμασι σωμαπεργάζεδρον ποιεῖν. πρ-
 στανῶτατοι γὰρ δποτ' αὐτῆς φύσεως οἱ ἐν τοῖς
 πῖαδῶν εἰσι. δι' ὃ καὶ χεμαίνε, ὁ χεμαζέδρος, καὶ χαλεπάειν ὁ ὄργιζέδρος ἀληθινάτατα
 δι' ὃ ἴθυφοῖς ἢ ποιητικῶ ὄσιν, ἢ μανικῶ. τούτων γὰρ οἱ κῆρ δὴ πλάσει, οἱ δὲ ἐξέτασι οἱ εἰσιν.

ille verò per signa. Ac ipse quidem dicit,
 quæ vult, poeta, sed non fabula. Quare à
 dicto peccato non longè abest (licebat e-
 nim quædam interponere) etiam in So-
 phoclis Tereo radij vox. Tertia agnitio
 est, quæ per memoriam fit, cum quis sen-
 tit aliquid videndo, vt quæ in Cypris Di-
 cærogens : cum enim picturam inspexif-
 set, luxit : & quæ in Alcinoi Apologo, ci-
 tharcedum audiens, & recordatus, lacry-
 mauit, vnde agniti sunt. Quarta, quæ ex syl-
 logismo, vt in choëphoris, quia similis qui-
 dam venit. Atqui similis nullus præterquã
 Orestes. ergo iste venit. Et quæ Polyidis
 Sophistæ de Iphigenia, verisimile namque
 est, Orestem ratiocinari, & forem immo-
 latam esse, & ipsi contingere immolari. Et
 in Tydeo Theodeitis, quod cum venisset,
 vt inuenturus filium, ipse periit. Et quæ in
 Phœnicibus : cum enim locum vidissent,
 ratiocinata sunt fatum, quod fato statu-
 tum esset ipsis moriendum esse. Etenim
 ibi exposita sunt. Est etiam quædam compo-
 sita ex paralogismo theatri, vt in Vlysse
 falso nuncio. hic enim inquit se arcum co-
 gniturum, quæ non viderat : ille verò qua-
 si is agnouisset, propterea paralogismum
 fecit. Omnium autem optima agnitio est,
 quæ ex ipsis rebus est, facta conternatio-
 nem per verisimilia, vt in Sophoclis Oedi-
 podes, & in Iphigenia : verisimile enim est,
 eam velle dare literas : tales enim solæ si-
 ne factis signis, & monilibus sunt. At se-
 cundæ sunt, quæ per syllogismum fiunt.

CAPVT XVII.

FAbulæ autem sunt constituendæ, & e-
 locutione conficiendæ, quàm maximè
 antè oculos ponendo, sic enim euidenti-
 simè perspiciens, tanquam rebus ipsis præ-
 sens fuerit, dum gerebantur, inueniet,
 quod decet : & ipsum minimè fallent sub-
 contraria, signum autem huius rei est,
 quod reprehenditur in Carcino. Am-
 phiaraus enim è fano exiit, quod sefellit
 spectatorem non videntem. in scena verò
 lapsus est, ægrè ferentibus id spectatori-
 bus. Quantum autem fieri potest, oportet
 figuris exornando exercere poëtam :
 maximè enim persuasibiles sunt ab ead-
 em natura, qui in perturbationibus sunt.
 Quam ob rem & fluctuare facit fluctuans,
 & ad iram concitat iratus verisimè. Ita-
 que ingeniosi poetica est, vel furore
 perciti. Ex his enim alij quidem bene
 fortunati : alij verò extra se positi sunt.